

DE TWEEDE PIJL

Clubmagazines AGILAZ

Nr. 02-2018

Verspreiding: per e-mail

Redactieadres: kees.methorst@hetnet.nl

Verschijsning: streven is 1 x per twee maanden

Een ieder wordt uitgenodigd om bij te dragen, immers niet geschoten is altijd misgeschoten en zo kunnen we stellen dat we met DE TWEEDE PIJL – net als onze naamgever - altijd een schot achter de hand hebben?

Eerdere gepubliceerde magazines zijn op aanvraag verkrijgbaar per e-mail.

Nederlandstalige documenten over handboogschieten kunnen geleverd worden mits men een leeg Cd-schijfje aanlevert. Vorige afleveringen zijn te raadplegen op de website: www.agilaz.nl/bulletin/

Hoe komen we aan het woord een "rondje" schieten? (bron Elliot Murray, informatiegids recurve-schutters).

Als we op de baan staan, hebben we het over een rondje schieten als we een serie van 30 pijlen of een wedstrijd schieten. Het stomme is dat in de verste verte geen rondje wordt gemaakt. Vergelijk dit met het schaatsen waar we, weliswaar in een ovaal, van het begin tot de finish een ronde maken.

Hoe halen we het dan in ons hoofd om over een rondje schieten te praten?

In de begintijd, dat het handboogschieten als ontspanning zijn intrede maakte, werd een baan uitgezet en waar men dan op het doel schoot. Het nadeel was dat je steeds – als je geschoten had – de pijlen op moest halen en dan weer terug naar de meet om de pijlen opnieuw af te schieten.

Op een bepaald moment was er iemand zo handig om op de baan ook bij de meet doelpakken neer te zetten. Je schoot dan je pijlen, haalde ze op en draaide je om en schoot dan weer in omgekeerde richting naar de doelpakken op de mee*^t. En zo maakten we een rondje. Dat dit "heen en weer" het niet overleefd heeft, had te maken met het waarborgen van de veiligheid. Bij deze opstelling moet de baan rondom veilig zijn voor het publiek en schutters.

* een dergelijke baan is te zien in het Openluchtmuseum in Arnhem.

Barebow schieten (bron J.M.H. Konings 12-12-2007 en Pako Verkoelen).

De term barebow dook voor het eerst op in de wedstrijdreglementen na de opkomst van de moderne recurvebogen met al haar hulpmiddelen. De term barebow betekent letterlijk naakt of kale boog. Een boog zonder hulpmiddelen dus.

Toch onderkent de FITA (Federation de Tir a l' Arc) in haar reglementen en aantal hulpmiddelen (zie verder in dit bulletin). Er worden drie typen barebowschutters onderscheiden.

- a. de traditionele schutters (schieten met een longbow, flatbow, jachtboog),
- b. de barebow recurveschutters en de
- c. barebow compoundschutters (wordt alleen erkend door de IFAA (International Field Archery Association)).

Het richten is bij de barebowschutter een onlosmakelijk onderdeel van de schiettechniek. De energieoverdracht van de pees op de pijl bepaalt hoe een pijl de boog verlaat (de beginsnelheid en dus de afstand die de pijl daarna overbrugt), alsmede de hoek¹ waaronder de pijl vertrekt en min of meer bepalend voor de afstand die de pijl kan overbruggen.

En hier ontstaat dan een "probleem" voor de barebowschutter en vooral als hij meedoet aan het veldschieten en te maken heeft met onbekende afstanden. In theorie wordt de meest ideale energieoverdracht verkregen als de kracht in de pees boven en onder het nokpunt gelijk is (in balans is), bijvoorbeeld als de pees wordt uitgetrokken door drie/twee vingers waarbij een vinger boven de pijl en een of twee vingers onder de pijl aangelegd worden (deze manier van lossen staat bekend als de Mediterane of de Vlaamse lossing). Zie ook bulletin 01-2018

Bij het bare-bow schieten kom je allerlei problemen tegen en dan merk je dat het barebow schieten meer is dan alleen de boog uittrekken en over de pijl kijken en lossen. Vooral als je op verschillende afstanden schiet, je kunt namelijk niet even het vizier verstellen. Toch zijn er verschillende methoden.

1. Instinctief schieten (beter is routine schieten)
2. Richtpunt schieten
3. Face walking,
4. String walking
5. Combinatie van 1 en 2
6. String walking met het zgn. gap systeem (zie bulletin 03-2015).

We zullen belangrijkste en de meest toegepaste methoden in het kort doornemen.

1 De pijlvlucht is een parabolische baan. Naarmate de hoek stijler is respectievelijk de aanvangssnelheid minder wordt een zelfde afstand afgelegd. Bij een bepaalde techniek, pijl en boog zijn er in het algemeen twee afstanden waarbij geldt dat het richtpunt hetzelfde is als het raakpunt. De hoek waaronder de pijl vertrekt staat in relatie met het richtoog en het doel en is afhankelijk van: de plaats van de peeshand op de pees, de plaats waar de peeshand wordt geankerd t.o.v. het richtoog en de manier van lossen

1. Instinctief schieten.

Bij deze methode ankert men min of meer steeds op een vast punt aan het gezicht. Ook heeft men de plaats van de peesvingers steeds op dezelfde plaats op de pees. Bij het instinctief schieten schiet men meer op het gevoel en de intuïtie. De schutter is zich niet visueel bewust van de punt van de pijl in relatie met het doel. De schutter concentreert zich volledig op het trefpunt en lost dan als hij denkt de juiste te hebben gevonden waaronder de pijl kan vertrekken. Overigens deskundigen op dit gebied zijn van mening dat dit geen instinctief schieten is maar routine schieten. Instinct betekent eerder dat er sprake is van een aangeboren eigenschap en dat kun je van een instictief-schutter niet zeggen (voor zover ik dit van Darwin begrepen heb). Wel dat zo iemand door veel oefenen dit eigen heeft gemaakt ==> routine.

2. Richtpunt schieten.

Bij deze schietmethode wordt een vast ankerpunt gebruikt en dient de pijlpunt als vizier. Om het gewenste doel te kunnen raken wordt er een apart richtpunt gebruikt, waarbij het richtpunt per afstand verschilt. Er zijn immers slechts twee afstanden waarbij het richtpunt en raakpunt samenvallen. Valt het richtpunt niet samen met het raakpunt, dan wordt het zogenaamde richtpunt toegepast. De schutter let dan niet op het trefpunt (zoals bij het instinctief schieten) maar op het richtpunt, al kan de precieze locatie (t.o.v. het doel) van het richtpunt per afstand verschillen. Het richtpunt hoeft niet per se het doel te zijn en kan ook een punt zijn op de grond voor het doel

3. Face walking.

Hierbij plaats je de peeshand steeds op een andere plaats tegen je gezicht. Hoe dichterbij je bij het doel staat, des te dichterbij de peeshand bij het oog wordt geankerd. Dus, hoe verder het doel des te meer nadert de peeshand de kin. Bij dit systeem moet je meer op je gevoel schieten en het vergt veel uren oefenen om het inzicht en gevoel onder de knie te krijgen.

4. String walking.

Dit systeem wordt het meest toegepast bij het bare-bow schieten. Hierbij wandelen de peesvingers als het ware over de pees (de string). De vingers worden - afhankelijk van de afstand tot het doel - steeds op een andere locatie op de pees geplaatst. Hoe dichterbij je bij het doel staat des te lager de peesvingers op de pees gezet worden (de pijl komt daarbij dichterbij je oog). Hoe verder het doel, hoe hoger je de peesvingers op de pees zet (en hoe lager de pijl t.o.v. je oog). Op deze manier kan men op verschillende afstanden goed gericht schieten met veel controlepunten. Bijvoorbeeld: je ankert steeds op dezelfde plaats tegen je jukbeen, je duim gebruik je als steun onder je kaakbeen, je plaatst de top van de wijsvinger tegen de mondhoek.

5. De combinatie van de twee vorige methoden.

Hiervoor neem je 2 of 3 ankerpunten en je combineert dit met de stand van de peesvingers op de pees. Deze methode is ideaal als je schiet met een longbow omdat je hiermee meer mogelijkheden hebt om verschillende afstanden te overbruggen.

En dan nog eentje, maar daar weet ik de naam niet van dan wel ik zou niet weten welke naam je er aan zou geven. Ik zag dit eens tijdens een bezoek aan de HBSV Staddijk in Nijmegen.

De middelvinger en ringvinger onder de pijl terwijl de wijsvinger gestrekt blijft evenwijdig aan de pijl (of zelfs tegen de pijl aan) en wijzend naar het doel. De peesvingers hebben dus een vaste plaats op de pees. Je zou kunnen zeggen dat deze methode het meest overeenkomt met het instinctief schieten

Als je bare bow schiet en mee wilt doen aan wedstrijden, wat (welk materiaal) is dan toegestaan?

- Alle bogen die bij het handboogschieten in de recurve-klasse worden gebruikt zijn toegestaan.
- Het aanbrengen van gewichten op de boog is toegestaan (moeten wel direct op de boog gemonteerd zijn zonder absorberende middelen zoals rubbers en veren e.d.)
- De boog moet in ontspannen toestand door een ring kunnen van 12,2 cm met een tolerantie van 0,5mm. Dus een maximum van 12,7 cm.
- De boog mag gespoten zijn in verschillende kleuren (bijvoorbeeld in camouflagedijl)
- Er mogen geen merktekens of gelamineerde stukken op de voorkant van het boogvenster zijn aangebracht.
- Stabilisatoren en torsie flightcompensatoren zijn niet toegestaan. Dus geen knoppen in de daarvoor bestemde bussen).
- Limb savers en lichtgewicht peesmateriaal aan de boog als 'windindicator' zijn wel toegestaan.
- Alle soorten pezen (en in alle kleuren) zijn toegestaan, voorzien van een middenwinding. Op de middenwinding mogen geen merktekens aangebracht zijn/worden. Het einde of het begin van de winding mag niet op gelijke hoogte zijn met de ogen. Een nokpunt van verschillende makelij bijvoorbeeld Beiter, Ambo of zelfgemaakt is wel toegestaan.
- Elke verstelbare button is toegestaan (het drukpunt (de button) mag niet verder dan 40 mm achter het diepste punt van de handgreep liggen (het pivotpunt).
- alle soorten pijlen zijn toegestaan.

Wellicht is Rolf Muijen bereid om met de groep bare-bow schutter, en houtschutters een trainingsmodule te verzorgen? In ieder geval laat even weten of je belangstelling hebt om dieper in deze materie te duiken